

Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c.

ŻYCIORYS ZAWODOWY

1. Informacje ogólne

Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c. urodził się 4.09.1947 roku w Gliwicach, gdzie stale mieszka. Jest absolwentem z 1965 roku V Liceum Ogólnokształcącego w Gliwicach. Studia wyższe ukończył 15.03.1971 roku na Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach, uzyskując dyplom z wyróżnieniem. Doktorat wykonany pod opieką promotorską Prof. zw. dr. hab. inż. Jana Adamczyka Hon. Prof. Pol. Śl. i następnie wyróżniony Nagrodą Ministra, obronił w 1977 roku. Habilitację ukończył w 1990 roku, a tytuł profesora Prezydent Rzeczypospolitej nadał Mu w roku 1995. Tytuł Doctora Honoris Causa uzyskał w roku 1999 na Uniwersytecie w Ruse w Bułgarii, natomiast w roku 2007 ponownie w Chmielnickim Uniwersytecie Narodowym w Chmielnickim na Ukrainie. Jest akademikiem – od 1992 roku członkiem zagranicznym Akademii Nauk Inżynieryjnych Ukrainy, od 1999 roku Akademii Nauk Inżynieryjnych Słowacji oraz od 2005 roku członkiem i Prezydentem World Academy of Materials and Manufacturing Engineering, a ponadto od roku 2010 jest członkiem rzeczywistym Akademii Inżynierskiej w Polsce. Niezmiennie, od 1971 roku pracuje na Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach, uprzednio będąc jako stypendysta naukowy asystentem-stażystą już od 1968 roku. Po zatrudnieniu, w latach 1971-1972 pracował jako asystent, w latach 1972-1977 jako starszy asystent, w latach 1977-1990 jako adiunkt, w okresie 1990-1991 jako docent, a w latach 1991-1998 jako profesor nadzwyczajny. Od roku 1998 jest profesorem zwyczajnym Politechniki Śląskiej. W latach 1995-1998 był ponadto profesorem zwyczajnym Wyższej Szkoły Zarządzania i Informatyki w Bielsku-Białej, a w latach 2008-2009 pracował jako profesor zwyczajny w Instytucie Fizjoterapii Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii Politechniki Opolskiej w Opolu.

Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c zna języki: angielski, włoski, rosyjski i łaćniński. Jest Rzeczoznawcą i Wykładowcą SIMP w zakresie Metaloznawstwa i Obróbki Ciepłej, Rzeczoznawcą Unii Europejskiej w Programie Węgla i Stali, Audytorem Wewnętrznym i Audytorem Wiodącym w zakresie Jakości oraz ukończył Studium Pedagogiczne Politechniki Śląskiej.

2. Dorobek organizacyjny

Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c. od 1997 roku jest Dyrektorem Instytutu Materiałów Inżynierskich i Biomedycznych Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Śląskiej w Gliwicach, zatrudniającego obecnie ok. 140 pracowników, w tym 15 profesorów i doktorów habilitowanych, jako jednej z największych w Polsce jednostek naukowych w obszarze inżynierii materiałowej, utworzonego z Jego inicjatywy, w wyniku rozwoju oraz przekształceń i późniejszego połączenia z innymi jednostkami wewnętrznymi Wydziału. Instytut jako jedyna w Polsce jednostka uczelniana uzyskał Certyfikat BSI w zakresie zarządzania jakością w oparciu o standardy ISO 9001:2001 równocześnie w zakresie badań naukowych oraz aktywności dydaktycznej. Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c. równocześnie od 1991 roku jest Kierownikiem założonego przez Niego, a obecnie ok. 70-osobowego Zakładu Technologii Procesów Materiałowych, Zarządzania i Techniki Komputerowych w Materiałoznawstwie w tym Instytucie, w skład którego wchodzi głównie Jego Wychowankowie, w tym 5 profesorów oraz ok. 35 doktorów nauk technicznych. Od 1999 roku jest kierownikiem Studiów Doktoranckich Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Śląskiej w Gliwicach.

Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c. przez trzy kadencje z wyboru był w latach 1990-93 i 1999-2005 Dziekanem Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Śląskiej w Gliwicach, pełniąc również w latach 1993-1996 funkcję Prodziekana – Pierwszego Zastępcy Dziekana tego Wydziału. Baza laboratoryjna Wydziału osiągnęła wówczas europejski poziom, przyczyniając się do kształcenia bardzo poszukiwanych na rynku pracy absolwentów. Nastąpiły wówczas wszechstronne zmiany w strukturze i działalności Wydziału i stał się on jednym z 3 najlepszych wydziałów mechanicznych na uczelniach technicznych w Kraju, o bardzo dużym znaczeniu międzynarodowym. Nastąpiła wówczas reorganizacja procesu dydaktycznego kształcenia na Wydziale, wdrożono zasady karty bolońskiej i systemu ECTS oraz całkowicie nowe plany studiów na 4 kierunkach studiów (w tym kilkunastu specjalności dydaktycznych, których opiekunem od kilkunastu lat jest Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c., w tym m.in. „Komputerowa Nauka o Materiałach” i „Komputerowe Wspomaganie w Inżynierii Materiałowej”), przygotowując je do akredytacji, która z wielkim sukcesem została przeprowadzona przez Państwową Komisję Akredytacyjną w roku 2006 na wszystkich 4 kierunkach kształcenia, w tym jako wyróżniająca na kierunku „Mechanika i Budowa Maszyn”. Stworzono wtedy przez kilka lat możliwości kształcenia ok. 1000 studentów rocznie w siedzibie zamiejscowej Wydziału w Dąbrowie Górniczej. W roku 2008, po licznych dyskusjach i konsultacjach środowiskowych opracował autorskie i całkowicie oryginalne koncepcje wraz z pełną dokumentacją i plany studiów 2 nowych w skali Kraju makrokierunków studiów „Informatyka stosowana z komputerową nauką o materiałach” oraz „Nanotechnologia i technologie procesów materiałowych”, zaakceptowane przez Radę Wydziału i Senat Politechniki Śląskiej, uruchomionych od roku akademickiego 2009/2010 oraz kierunku studiów „Inżynieria materiałowa”, w tym m.in. z profilem „Inżynieria Stomatologiczna” uruchomionym począwszy od roku akademickiego 2010/2011. Wszystkie trzy nowo kreowane kierunki są uznane za priorytetowe i są objęte przyznaniem przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego 4-letnim projektem „INFONANO” finansowanym ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Przez 5 kadencji był członkiem Senatu Politechniki Śląskiej, gdzie pełnił m.in. funkcję Przewodniczącego Senackiej Komisji Statutowej, a Statut Jego autorstwa opracowany w roku 1991, po kilku niezbędnych modyfikacjach wynikających ze zmiany przepisów państwowych w dalszym ciągu obowiązuje w Politechnice Śląskiej.

Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c. w latach 1995-1998 był ponadto Prorektorem ds. Nauki Wyższej Szkoły Zarządzania i Informatyki w Bielsku-Białej,

Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c. prowadzi bardzo aktywną działalność w zakresie koordynacji nauki, działalności dydaktycznej oraz działalności wydawniczej na terenie Kraju, w celu konsolidacji krajowego środowiska naukowego, pełniąc z wyboru przez kilka kadencji i nadal funkcje członka Prezydium Komitetu Nauki o Materiałach PAN, przewodniczącego Sekcji Materiałów Metalowych tego Komitetu, członka Komisji Odlewnictwa Oddziału PAN w Katowicach, członka Komitetu ds. Danych Naukowych CODATA przy Prezydium PAN, członka kilku Sekcji Komitetu Metalurgii PAN oraz Komitetu Budowy Maszyn PAN, a poprzednio także przewodniczącego Komisji Nauki o Materiałach i Inżynierii Materiałowej Oddziału PAN w Katowicach oraz sekretarza Komitetu PAN ds. Współpracy z European Materials Research Society. Jest członkiem rzeczywistym Akademii Inżynierskiej w Polsce. Należy do grona członków założycieli Polskiego Towarzystwa Materiałoznawczego, gdzie przez 3 kadencje był członkiem Zarządu Głównego. Był wieloletnim wiceprzewodniczącym Zarządu Oddziału SIMP, a w latach 1999-2005 przewodniczącym Stałej Konferencji Dziekanów Wydziałów Mechanicznych Uczelni Technicznych. W latach 2006-2009 roku był członkiem Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, gdzie był wiceprzewodniczącym Komisji Uprawnień Akademickich, członkiem Komisji Edukacji i członkiem Komisji Nauki i Spraw Zagranicznych i gdzie brał aktywny udział w przygotowaniu projektów standardów kształcenia kilkunastu kierunków studiów technicznych, zatwierdzonych przez Ministra właściwego dla spraw szkolnictwa wyższego, w tym m.in. „Inżynieria materiałowa”, „Edukacja techniczno-informatyczna”, „Zarządzanie i inżynieria produkcji”, „Automatyka i robotyka”, „Mechanika i budowa maszyn”, „Inżynieria biomedyczna” i „Transport”.

Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c. jest członkiem Zespołu interdyscyplinarnego do spraw Programu wspierania infrastruktury badawczej w ramach Funduszu Nauki i Technologii Polskiej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego jako Organu Opiniodawczo-Doradczego Ministra, jest członkiem Komitetu Sterującego Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna przy Ministerstwie Rozwoju Regionalnego, jest V-przewodniczącym Rady Naukowej Instytutu Obróbki Plastycznej w Poznaniu, członkiem Rady Naukowej Centrum Materiałów Polimerowych i Węglowych - Instytutu Polskiej Akademii Nauk w Zabrze oraz członkiem Konwentu Gliwickiej Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości. W latach 2006-2009 był członkiem Komitetu Sterującego Polskiej Platformy Technologicznej Stali, a w latach 2004-2006 był członkiem Rady Nadzorczej Hutniczej Izby Przemysłowo-Handlowej w Katowicach. Był przewodniczącym zespołu oceniającego Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych w dyscyplinie „Inżynieria materiałowa” i ekspertem Państwowej Komisji Akredytacyjnej w zakresie „Edukacja techniczno-informatyczna” oraz ekspertem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu ds. standardów kształcenia w zakresie „Edukacja techniczno-informatyczna”. Od roku 2006 jest Prezydentem światowej akademii nauk World Academy of Materials and Manufacturing Engineering, a od roku 2007 również Prezydentem międzynarodowego stowarzyszenia naukowego – Association of Computational Materials Science and Surface Engineering. Jest Redaktorem Naczelnym 2 miesięczników naukowych referowanych przez Directory of Open Access Journals pt.: „Journal of Achievements in Materials and Manufacturing Engineering” od 2006 roku i “Archives of Materials Science and Engineering” od 2007 roku (od 2009 roku referowanego także przez Scopus) oraz od 2009 roku kwartalnika naukowego pt.: “Archives of Computational Materials Science and Surface Engineering” oraz od 2011 roku dwumiesięcznika “Open Access Library”, w którym publikowane są wyłącznie monografie naukowe, w tym rozprawy habilitacyjne. Jest członkiem kilku innych towarzystw naukowych, w tym Polskiego Towarzystwa Mikroskopii, Rad Programowych kilku polskich czasopism naukowych, w tym m.in. „Archiwum Odlewnictwa Polskiej Akademii Nauk” (obecnie „Archive of Foundry Engineering”), „Inżynieria Materiałowa”, „Inżynieria Maszyn”, „Przegląd Spawalnictwa”, „Materiały i Technologie”.

Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c. spore doświadczenie organizacyjne uzyskał również jeszcze przed ponad dwudziestu laty, społecznie działając w ruchu spółdzielczości mieszkaniowej, w tym m.in. pełniąc społecznie funkcje Przewodniczącego Rady Nadzorczej Gliwickiej Spółdzielni Mieszkaniowej, Członka Rady Centralnego Związku Spółdzielczości Budownictwa Mieszkaniowego, a następnie członka Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej „Szobiszowice” w Gliwicach oraz przez kilka kolejnych lat społecznego Prezesa Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej Domów Jednorodzinnych „Batalionu Kosynierów” w Gliwicach.

3. Dorobek w zakresie współpracy międzynarodowej i aktywności zagranicznej

Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c. rozwija w szerokim zakresie współpracę zagraniczną polskiego środowiska naukowego oraz działania promujące to środowisko na arenie międzynarodowej. Pod Jego kierunkiem zorganizowano kilkudziesiąt ważnych i prestiżowych międzynarodowych konferencji naukowych obecnie o światowym zasięgu, w tym 19-krotnie AMME „Achievements in Mechanical and Materials Engineering”, 16-krotnie CAMS – CAM3S „Contemporary Achievements in Mechanical, Manufacturing and Materials Science”, XIV Konferencji Metaloznawczej AMT'95 „Advanced Materials and Technologies” w roku 1995, oraz Międzynarodowej Konferencji Naukowej AMPT'2005 „Advanced Materials and Processing Technology”, która odbyła się w Polsce, a ponadto wielokrotnie była zorganizowana za granicą, w tym 4-krotnie w Irlandii oraz w Portugalii, Hiszpanii, Malesji, USA, Korei, Bahrajnie, Francji i Turcji, a także trzykrotnie Światowego Kongresu Naukowego „Congress on Materials and Manufacturing Engineering and Technologies” COMMENT'2005, 2007 i 2009, w których to imprezach naukowych zwykle udział bierze kilkuset uczestników z 30-45 krajów świata. Konferencje te stwarzają wielkie możliwości nawiązania współpracy międzynarodowej wielu polskim ośrodkom akademickim, a z drugiej strony dają wielką możliwość promocji Polski wśród obywateli wielu krajów, niekiedy bardzo egzotycznych. Jest inicjatorem założenia światowej akademii nauk World Academy of Materials and Manufacturing Engineering, gdzie w powszechnym głosowaniu uczeni z 45 krajów świata wybrali go Prezydentem. Jest również inicjatorem oraz Prezydentem międzynarodowego stowarzyszenia naukowego – Association of Computational Materials Science and Surface Engineering. Z Jego inicjatywy organizacje te we współpracy z Komitetem Nauki o Materiałach Polskiej Akademii Nauk, International Federation of Heat Treatment and Surface Engineering oraz Instytutem Materiałów Inżynierskich i Biomedycznych wydają miesięcznik „Journal of Achievements in Materials and Manufacturing Engineering”, którego jest redaktorem naczelnym, rozsyłany do 50 krajów świata, którego dotychczas ukazało się ponad 60 numerów z ok. 2000 artykułów naukowych, co stwarza ogromne szanse promocji na arenie międzynarodowej polskich osiągnięć naukowych oraz skupiania na Polsce zainteresowania licznej grupy uczonych zagranicznych. W Szwajcarii wydawano kolejny założony przez Niego dwumiesięcznik naukowy pod patronatem tych organizacji „International Journal of Computational Materials Science and Surface Engineering”, przekształcony obecnie w niezależne czasopismo „Archives of Computational Materials Science and Surface Engineering” wydawane jako kwartalnik pod auspicjami Association of Computational Materials Science and Surface Engineering. Z dniem 1.01.2007 roku Władze Polskiej Akademii Nauk powierzyły Mu ponadto funkcję Redaktora Naczelnego kwartalnika „Archives of Materials Science” (poprzednio „Archiwum Nauki o Materiałach Polskiej Akademii Nauk”) jako organu Komitetu Nauki o Materiałach Polskiej Akademii Nauk, który przekształcił w wydawany od ponad 4 lat miesięcznik „Archives of Materials Science and Engineering”, zapewniając i temu czasopismu rozsyłanie do ok. 100 najważniejszych Bibliotek Narodowych i Naukowych oraz do indywidualnych odbiorców w 50 krajach Świata, a także referowanie w bazie abstraktów i cytowań Scopus. Od 2011 roku jest Redaktorem Naczelnym czasopisma WAMME, publikującego wyłącznie monografie naukowe (w tym głównie rozprawy habilitacyjne) pt. „Open Access Library”. Jest członkiem Editorial Board Asian International Journal of Science and Technology in Production and Manufacturing Engineering. Przez kilka lat był również Zastępcą Redaktora Naczelnego „International Journal of Manufacturing Technology and Management”, Redaktorem Europejskim „International Journal of Materials and Product Technology” oraz członkiem Rad i Biur Redakcyjnych „International Journal of Nanomanufacturing”, „International Journal of Microstructure and Materials Properties”, „International Journal of Surface Science and Engineering” w Szwajcarii i Wielkiej Brytanii, „Journal of Materials Processing Technology” w Holandii oraz „Problems of Tribology” na Ukrainie, a także czasopisma naukowego w Rumunii. Stwarza w ten sposób stale i systemowo możliwości publikowania własnych prac w czasopismach naukowych o światowym obiegu wielkiej rzeszy polskich oraz zagranicznych naukowców.

Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c. został powołany w skład licznych gremiów naukowych, w tym oprócz członkostwa Akademii Nauk Inżynierskich Ukrainy i Akademii Nauk Inżynierskich Słowacji, jako członek Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej ds. Stopni Naukowych Słowacji, członka Rady ds. Kwalifikacji na Stanowisko Profesora Uniwersytetu w Kuala Lumpur w Malesji, członka zagranicznego Rady Wydziału Budowy Maszyn Wysokiej Szkoły Banskiej w Ostrawie, oraz wizytującego członka zagranicznego Rady Wydziału Mechanicznego Uniwersytetu w Rijecie w Chorwacji. Niektóre z tych funkcji miały charakter kadencyjny, wobec czego nie pełni ich obecnie. W czerwcu 2004 roku brał udział w posiedzeniu w Corku w Irlandii i należy do elitarnego grona kreatorów Europejskiego Forum Materiałowego (European Materials Forum). Wielokrotnie był wybierany członkiem Komitetów Programowych wielu cyklicznych między-

narodowych Konferencji naukowych (w Irlandii, Włoszech, Hiszpanii, Portugalii, Słowenii, Chorwacji, Bośni-Hercegowinie, na Węgrzech, w Bułgarii, Słowacji, Czechach, Ukrainie, Niemczech, Malezji, Hong Kongu, Japonii, USA, Korei Południowej, Brazylii, Bangladeszu, Kanadzie, Singapurze, Bahrajnie, Australii, Turcji, Tunezji). Był wielokrotnie profesorem wizytującym na uniwersytetach: w Dublinie i Corku (Irlandia), Manchesterze i Glasgow (Wielka Brytania), w Horsens (Dania), w Kilonii, Dreźnie, Wuerzburgu, Schweinfurcie, Freibergu (Niemcy), Madrycie, Oviedo (Hiszpania), Bradze, Guimaraes, Lizbonie, Aveiro (Portugalia), Annecy, Saint Etienne (Francja), Turynie, Alessandrii, Udine, Padwie, Pizie, Bolonii, Neapolu, Palermo, Forli (Włochy), Sztokholmie (Szwecja), Ostrawie, Pilźnie (Czechy), Bratysławie, Trnawie, Koszycach, Żilinie (Słowacja), Cluj-Napoca (Rumunia), Budapeszcie, Miskolcu (Węgry), Ruse, Sofii, Gabrowie (Bułgaria), Rijecie (Chorwacja), Lublanie, Mariborze (Słowenia), Lwowie i Chmielnickim (Ukraina), Wilnie (Litwa), Atenach i Patras (Grecja), Toronto, Vancouver i Windsor (Kanada), Campinas, Sao Paulo, Brazylii, Recife, Ouro Preto, Caxias do Sul, Natale (Brazylia), Kairze (Egipt), Singapurze (Singapur), Kuala Lumpur (Malezja), Hong Kongu, Pekinie i Szanghaju (Chiny), Seulu i Daejeon (Korea Południowa), Taipei i Hsinchu (Tajwan), Tel Avivie (Izrael), Melbourne i Brisbane (Australia), Auckland (Nowa Zelandia), Las Vegas, Seattle, San Francisco (USA). Był koordynatorem 12 zakończonych projektów współpracy międzynarodowej CEEPUS (16 uniwersytetów) oraz zakończonego projektu TEMPUS (6 uniwersytetów), a także uczestnikiem 3 zakończonych programów COPERNICUS (po 25-30 uniwersytetów). W ramach programów współpracy europejskiej TEMPUS, CEEPUS, SOCRATES corocznie 20-40 jego współpracowników, doktorantów i studentów w ciągu kilkunastu lat przebywało na nawet kilkumiesięcznych stażach zagranicznych lub na krótkich 1-2 tygodniowych wizytach. Wymienione formy Jego aktywności międzynarodowej mają ważne znaczenie dla rozwoju współpracy polskiego środowiska naukowego z innymi państwami. Ponadto jest ekspertem Unii Europejskiej w ramach Programu dotyczącego Węgla i Stali.

4. Dorobek i zainteresowania naukowe

Zainteresowania naukowe Prof. zw. dra hab. inż. Leszka Adama Dobrzańskiego M.Dra h.c. obejmują naukę o materiałach i inżynierię materiałową, budowę i eksploatację maszyn, organizację i zarządzanie, inżynierię wytwarzania w ramach specjalności: materiały inżynierskie metalowe i niemetalowe (metale, polimery, ceramika i kompozyty), materiały funkcjonalne, fotowoltaika, metalowe i ceramiczne materiały narzędziowe, stopy metali lekkich, inżynieria i materiały biomedyczne i stomatologiczne, nanotechnologia i materiały nanostrukturalne, technologie i materiały gradientowe, podstawy inżynierii produkcji, technologie procesów wytwarzania i przetwórstwa materiałów inżynierskich, obróbka plastyczna, cieplna i cieplno-mechaniczna stopów metali, metalurgia proszków, inżynieria powierzchni, w tym warstwy PVD i CVD oraz stopowanie i przetapianie laserowe, automatyzacja i robotyzacja procesów przetwórstwa materiałów inżynierskich, metodyka badania struktury i własności materiałów inżynierskich, metodologia projektowania materiałów, komputerowa nauka o materiałach, komputerowe wspomaganie prac inżynierskich i dydaktyki, informatyka stosowana, edukacja techniczno-informatyczna i zdalne nauczanie, zarządzanie przemysłowe i badania foresightowe. Był kierownikiem kilkudziesięciu projektów badawczych krajowych i międzynarodowych, obejmujących wymienioną tematykę badawczą.

W dorobku naukowym Prof. zw. dra hab. inż. Leszka Adama Dobrzańskiego M.Dra h.c. można wyróżnić m.in. kilka zasadniczych kierunków:

- metodologię projektowania inżynierskiego, zwłaszcza materiałowego i technologicznego produktów oraz projektowania materiałów inżynierskich, ze wspomaganiami komputerowymi oraz rozwój metod komputerowej nauki o materiałach oraz komputerowej inżynierii powierzchni, w których to specjalnościach naukowych jest prekursorem w Kraju, w celu tworzenia narzędzi do modelowania oraz predykcji struktury i własności materiałów inżynierskich, głównie przez wykorzystanie metod sztucznej inteligencji, w tym sieci neuronowych i algorytmów genetycznych, a także metod numerycznych, m.in. do opracowania systemów komputerowego wspomagania projektowania materiałów CAMD i doboru materiałów CAMS, modelowania i symulacji własności mechanicznych stali stopowych w zależności od składu chemicznego i warunków technologicznych oraz warstw powierzchniowych nanoszonych metodą PVD, a także przez przetapianie i stopowanie laserowe oraz ich związku z własnościami eksploatacyjnymi, prognozowania wykresów CTPc i przewidywania hartowności stali na podstawie składu chemicznego, prognozowania trwałości resztkowej stali pracujących w warunkach pełzania, metodyki zautomatyzowanej oceny jakości metalurgicznej odlewów ze stopów lekkich na podstawie oceny radiograficznej oraz wykorzystania metod komputerowego wspomagania w badaniach foresightowych;

- optymalizację składu chemicznego i technologii obróbki cieplnej, cieplno-mechanicznej i cieplno-chemicznej oraz badanie przemian fazowych w stalach narzędziowych stopowych, w tym szybkołących, czego efektem było opublikowanie po raz pierwszy w Świecie, na podstawie wyników badań cienkich folii w transmisyjnym mikroskopie elektronowym oraz badań dylatometrycznych, opisu mechanizmów umocnienia stali narzędziowych stopowych, w tym szybkołących, o stężeniu wanadu większym od 1%, z uwzględnieniem roli wydzielenia węglików międzywęzłowych typu MC w martenzytynie podczas wygrzewania przy odpuszczaniu oraz przemiany martenzytynowej austenitu szczytowego w czasie chłodzenia z temperatury odpuszczania, opracowanie w pełni oryginalnej i objętej patentami technologii obróbki cieplno-mechanicznej stali narzędziowych stopowych, w tym szybkołących, która zapewnia nie tylko zwiększenie twardości i wytrzymałości stali, lecz również zwiększenie ich ciągliwości, a przez to zwiększenie trwałości eksploatacyjnej narzędzi, potwierdzone w pracach wdrożeniowych, ustalenie znaczenia krzemu w tej grupie stali jako substytutu wolframu i molibdenu oraz tytanu i niobu jako zamienników wanadu, a także minimalizacja stężenia kobaltu i opracowanie nowej generacji ekonomicznych gatunków tych stali, jak również zbadanie znaczenia mikrododatków ceru i cyrkonu w stalach narzędziowych stopowych do pracy na gorąco, w celu poprawy odporności narzędzi m.in. kuźniczych na zmęczenie cieplne i udary cieplne, opracowanie chronionych patentami oryginalnych stali narzędziowych typu maraging utwardzanych wydzieleniowo niewęglikowymi fazami niemetalicznymi, a także opracowanie nowatorskich technologii PIM i MIM wytwarzania spiekanych stali narzędziowych, a zwłaszcza szybkołących, jak również spiekanych narzędziowych materiałów gradientowych wytwarzanych m.in. z wykorzystaniem tych technologii;

- opracowanie i badania nowych twardych powłok węglikowych, azotkowych i tlenkowych z udziałem tytanu, aluminium, krzemu i cyrkonu, odpornych na ścieranie i korozję, nanoszonych metodami PVD i CVD, o strukturze jedno-, dwu- i wielowarstwowej oraz gradientowej, jak również nanostrukturalnych, a także hybrydowych uzyskiwanych metodami jonizacyjnej obróbki cieplno-chemicznej lub stopowania laserowego oraz PVD, na podłożach ze stali narzędziowych, w tym szybkołących, węglików spiekanych, cermetali narzędziowych, ceramiki narzędziowej tlenkowej, azotkowej, krzemowej, w tym sialonów, zapewniających znaczące zwiększenie własności eksploatacyjnych narzędzi, zwłaszcza skrawających przy dużych szybkościach skrawania i na sucho bez użycia cieczy obróbkowych, włącznie z badaniami zjawisk dyfuzji i adhezji decydujących o przyczepności powłok do podłoża oraz warstw wchodzących w ich skład między sobą;

- opracowanie i optymalizację technologii oraz badania mechanizmów umacniających warstwy wierzchnie, w tym gradientowe, wytworzone z użyciem lasera diodowego dużej mocy przez natapianie, przetapianie, wtapianie i stopowanie z wykorzystaniem węglików

i cząstek ceramicznych, na stalach narzędziowych, w tym zwłaszcza do pracy na gorąco, ale także szybko tnących oraz na stopach magnezu i aluminium, w celu zwiększenia trwałości eksploatacyjnej narzędzi i elementów konstrukcyjnych, oraz odpowiednio ich odporności na ścieranie, na korozję i na zmęczenie cieplne, oraz metod hybrydowych polegających na łączeniu laserowego natapiania, przetapiania, wtapiania i/lub stopowania z technologią metalurgii proszków podłoża i/lub z metodami nanoszenia powłok techniką PVD, a także wykorzystanie technologii laserowych do teksturowania warstw wierzchnich krzemu mono- i polikrystalicznego do zastosowań fotowoltaicznych oraz w technologii wytwarzania ogniw fotowoltaicznych (np. do osadzania elektrod);

- opracowanie i optymalizację technologii oraz badania struktury i własności materiałów kompozytowych o różnych rodzajach osnowy (metalowych, ceramicznych lub polimerowych) i wytwarzanych z wykorzystaniem różnych technologii, w tym również metodami nanotechnologicznymi, m.in. otrzymywanych metodami metalurgii proszków, infiltracji, PIM, MIM, hybrydowej z wykorzystaniem stopowania i wtapiania z użyciem lasera diodowego dużej mocy w celu uzyskania kompozytów o strukturze gradientowej, wytwarzanych m.in. z wykorzystaniem materiałów wzmacniających lub wypełniających o strukturze nanokrystalicznej otrzymywanych z taśm amorficznych przez krystalizację termiczną lub przez wysokoenergetyczne mielenie, o różnym zastosowaniu, w tym funkcjonalnych (np. o miękkich lub twardych własnościach magnetycznych lub inteligentnych o regulowanej magnetostrykcji), narzędziowych (w tym z gradientem składu chemicznego, fazowego i własności) oraz specjalnych (np. odpornych na korozję, jak stale typu duplex, lub materiały o małej gęstości, jak porowaty tlenek aluminium infiltrowany aluminium), do zastosowań biomimetycznych (np. na endoprotezy przelęku lub na stałe protezy stomatologiczne z wykorzystaniem składników nanostrukturalnych);

- badanie podstaw teoretycznych przemian fazowych, w tym przebiegających podczas krystalizacji oraz topnienia stopów metali lekkich, głównie magnezu i aluminium z wykorzystaniem uniwersalnego symulatora analiz metalurgicznych z wykorzystaniem analizy derywacyjnej, jak również rozwój metodologii tych badań z wykorzystaniem sieci neuronowych oraz innych metod sztucznej inteligencji, a także badania przemian fazowych zachodzących w tych stopach w stanie stałym podczas obróbki cieplnej, m.in. metodami analitycznej transmisyjnej mikroskopii elektronowej, analizy spektralnej w mikroobszarach oraz analizy rentgenograficznej, w celu optymalizacji składu chemicznego oraz technologii ich wytwarzania i przetwórstwa, także z użyciem lasera diodowego dużej mocy;

- opracowanie konstrukcji i technologii narzędzi do kombajnów górniczych, obejmujące liczne rozwiązania zastrzeżone w patentach i wzorach użytkowych i wdrożone w kilku zakładach przemysłowych przetwórstwa stopów metali, wytwarzania narzędzi górniczych oraz zakładach wydobywczych węgla kamiennego, dotyczące m.in. obróbki cieplno-mechanicznej trzonków noży górniczych, zapewniającej obniżenie kosztów produkcji oraz zwiększenie ich niezawodności, w wyniku równoczesnego podwyższenia wytrzymałości i ciągliwości, automatyzacji procesów lutowania płytek skrawających z zastosowaniem nowo opracowanych gatunków spoiw, a także opracowanie nowych ekonomicznych bezkobaltowych węglików spiekanych dogęszczanych izostatycznie na gorąco, o własnościach przekraczających charakterystyki użytkowe gatunków konwencjonalnych.

5. Dorobek publikacyjny

Opublikowany twórczy dorobek naukowy Prof. zw. dra hab. inż. Leszka Adama Dobrzańskiego M.Dra h.c. o znaczeniu międzynarodowym dotyczy nauki o materiałach, inżynierii powierzchni, nanotechnologii oraz komputerowego wspomaganie projektowania materiałów inżynierskich i modelowania ich struktury i własności. Jego twórczość naukowa obejmuje ok. 1650 publikacji naukowych oraz kolejne obecnie w druku, w tym ok. 45 książek i monografii, ponad 150 artykułów w języku angielskim w czasopismach o światowym obiegu z tzw. „listy filadelfijskiej” oraz ponad 700 artykułów w języku angielskim w innych czasopismach międzynarodowych, często zagranicznych, a głównie objętych przez Directory of Open Access Journals i w materiałach konferencji naukowych o światowym zasięgu, a także publikacje w językach: chińskim, włoskim, rosyjskim i ukraińskim. Ponad 380 artykułów Jego autorstwa i współautorstwa zostało opublikowanych w języku polskim w krajowych czasopismach i materiałach konferencyjnych. Jest autorem lub współautorem ok. 40 patentów oraz redaktorem naukowym ponad 230 zwartych opracowań zbiorowych, w tym licznych wydań redagowanych przez Niego czasopism naukowych w języku angielskim o światowym obiegu oraz materiałów międzynarodowych konferencji naukowych. Według Science Citation Index ok. 880, a według Scholar Google co najmniej 2500 Jego prac jest cytowanych w czasopismach światowych, a ponadto liczne w kraju. Ponadto Jego dorobek naukowy obejmuje także ponad 70 wykładów na zaproszenie organizatorów międzynarodowych konferencji naukowych w wielu krajach Świata na wszystkich kontynentach oraz ok. 150 prac niepublikowanych, w tym wiele wykonanych na zapotrzebowanie przemysłu i w ramach ministerialnych projektów badawczych, w tym ok. 30 własnych i promotorskich oraz po jednym zamawianym i rozwojowym, a także licznych projektów międzynarodowych, m.in. w ramach programu TEMPUS-PHARE, kilkanaście razy w ramach programu CEEPUS oraz w ramach wielu umów w ramach programów Socrates-Erasmus i LLP Erasmus, kilkakrotnie w ramach Programu COPERNICUS, a także jednego projektu aparaturowego przyznanego przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej. Aktualnie kieruje kilkoma projektami, w tym 2 własnymi, 3 promotorskimi, projektem FORSURF typu foresight w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka oraz 3 projektami dotyczącymi kierunkami zamawianymi INFONANO, NANATRIM, QUAPINFO dotyczącymi prowadzonych od kilku lat całkowicie nowych w skali Kraju i Europy 3 nowych priorytetowych kierunków studiów w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, projektami LANAMATE i MERMFLEG dotyczącymi budowy i doposażenia laboratoriów naukowych i dydaktycznych Instytutu Materiałów Inżynierskich i Biomedycznych Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Śląskiej w Gliwicach odpowiednio w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko oraz Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego, projektem w ramach Programu POMOST w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki oraz zadaniem L102 w ramach Projektu BIO-FARMA w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka. Wartość dotychczas realizowanych Projektów w ramach wymienionych Programów Operacyjnych, kierowanych przez Prof. zw. dra hab. inż. Leszka Adama Dobrzańskiego M.Dra h.c. sięga ok. 70 milionów złotych.

Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c. jest autorem ok. 45 książek naukowych, powszechnie znanych w Polsce i wykorzystywanych w wielu Uczelniach do kształcenia w zakresie inżynierii materiałowej, o oryginalnej formie edytorskiej, w tym kilka o druku wielobarwnym, wśród których można wyróżnić: „Materiały inżynierskie i projektowanie materiałowe. Podstawy nauki o materiałach i metaloznawstwo” Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa, wyd. II zmienione i uzupełnione, 2006, 1600 str., „Metalowe materiały inżynierskie”, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa, 2004, ok. 900 str. (nagroda MENiS), „Podstawy nauki o materiałach i metaloznawstwo. Materiały inżynierskie z podstawami projektowania materiałowego”, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa, 2002, ok. 1550 str. (nagroda MENiS), „Leksykon materiałoznawstwa. Metale. Polimery. Ceramika. Kompozyty” (współautor i redakcja naukowa), Verlag Dashöfer, 2 wydania, ostatnio 2004-2011, ok. 6000 str., „Zasady doboru materiałów inżynierskich z kartami charakterystyk” (współautor i redakcja naukowa), Wyd. Pol. Śl., 2 wydania, ostatnie 2001, ok. 850 str., „Metaloznawstwo z podstawami nauki o materiałach”, 5 wydań, ostatnio Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa, 1999, ok. 700 str. (nagroda MENiS), „Mikroskopia świetlna i elektronowa” (współautor), 2 wydania, ostatnio Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa, 1988, ok. 300 str. (nagroda MEN),

„Badania własności fizycznych” (współautor), 2 wydania, ostatnio Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa, 1988, ok. 300 str. (nagroda MEN), „Metaloznawstwo i obróbka cieplna materiałów narzędziowych” (współautor i redakcja naukowa), Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa, 1980, ok. 600 str. (nagroda MEN). W latach 2007-2009 wydał w Wydawnictwie Politechniki Śląskiej cykl podręczników akademickich zawierających łącznie ponad 2100 str., z oryginalnie opracowanym zestawem 80 instrukcji do ćwiczeń laboratoryjnych oraz atlasem kilkuset struktur metalograficznych różnych materiałów inżynierskich. Kolejno były to następujące podręczniki: „Wprowadzenie do nauki o materiałach”, 2007, ok. 315 str., „Podstawy kształtowania struktury i własności materiałów metalowych”, 2007, ok. 320 str., „Metaloznawstwo opisowe stopów żelaza”, 2007, ok. 370 str., „Metaloznawstwo opisowe stopów metali nieżelaznych”, 2008, ok. 480 str., „Niemetalowe materiały inżynierskie”, 2008, ok. 405 str. i „Podstawy metodologii projektowania materiałowego”, 2009, ok. 325 str. W roku 2009 wydał w Wydawnictwie International OCSCO World Press, Gliwice autorską książkę naukową „Kształtowanie struktury i własności materiałów inżynierskich i biomedycznych”, 2009, 174 str. Jest autorem lub współautorem kilku rozdziałów w monografiach wydanych w Kraju i za granicą.

Dorobek Prof. zw. dra hab. inż. Leszka Adama Dobrzańskiego M.Dra h.c. obejmuje także redakcję naukową ponad 200 wydań czasopism naukowych oraz zbiorów materiałów konferencji (głównie o światowym zasięgu). Do dorobku tego zalicza się m.in. zredagowane przez Niego jako Redaktora Naczelnego: po ok. 60 zeszytów „Journal of Achievements in Materials and Manufacturing Engineering” wydawnictwa międzynarodowego (OCSCO) oraz „Archives of Materials Science and Engineering”, 5 zeszytów „Open Access Library” oraz 9 zeszytów „Archives of Materials Science” jako organów World Academy of Materials and Manufacturing Engineering oraz Komitetu Nauki o Materiałach Polskiej Akademii Nauk, 6 zeszytów „International Journal of Computational Materials Science and Surface Engineering” i 10 zeszytów „Archives of Computational Materials Science and Surface Engineering” jako organów Association of Computational Materials Science and Surface Engineering oraz 27 zeszytów „Prac Studenckich Kół Naukowych” wydawanych w języku polskim przez wydawnictwo międzynarodowe (OCSCO), zawierających prace studenckie. Był Redaktorem Gościwym 9 zeszytów specjalnych „Journal of Materials Processing Technology” umieszczonego na tzw. „liście filadelfijskiej” Wydawnictwa Elsevier w Holandii, a także ok. 10 specjalnych wydań czasopism International Journals of the Inderscience Publishers w Szwajcarii i Wielkiej Brytanii, w tym „International Journal of Materials and Product Technology”, „International Journal of Microstructure and Materials Properties”, „International Journal of Manufacturing Technology and Management”, „International Journal of Surface Science and Engineering”. Był również Redaktorem Gościwym kilkunastu specjalnych wydań czasopism naukowych w Polsce, w tym „Ochrona przed korozją”, „Rudy i metale nieżelazne”, „Przegląd Mechaniczny”, „Przegląd Spawalnictwa”, „Kompozyty”, „Mechanik”, „Przegląd Odlewnictwa”, „Hutnik – Wiadomości Hutnicze”, „Nauka – Innowacje – Technika”, „Czysta Produkcja w Polsce”, „Inżynieria Maszyn”, „Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej, seria Mechanika”. Był również redaktorem oraz wydawcą ponad 40 zbiorów artykułów wydanych jako materiały konferencji naukowych, głównie międzynarodowych w języku angielskim, lecz również krajowych, a także kilkunastu monografii wydanych w ramach wydawnictwa międzynarodowego OCSCO.

6. Dorobek dydaktyczny i w zakresie rozwoju kadry naukowej

Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c. jest twórcą i liderem Szkoły Naukowej – aktywnie tworzonej przez Niego nowej specjalności naukowej „Komputerowa nauka o materiałach”, inżynierii powierzchni oraz zaawansowanych materiałów inżynierskich i technologii procesów materiałowych, która zaowocowała wypromowaniem przez Niego osobiście grupy 44 zakończonych prac doktorskich (dwie w opiniowaniu) i ok. 25 prac doktorskich w toku oraz wypromowaniem ok. 700 prac magisterskich i inżynierskich, w tym czworga, którzy równocześnie uzyskali dyplomy uczelni w Horsens w Danii, a także ok. 35 wykonanych w Polsce przez studentów zagranicznych z Włoch, Portugalii, Hiszpanii, Turcji, Słowenii, Słowacji, Bułgarii. Ostatnio skutecznie zaktywizował 8 doktorów, którzy uzyskali stopień naukowy doktora habilitowanego oraz 10 innych doktorów habilitowanych, którzy uzyskali tytuł naukowy profesora. Ponadto był inicjatorem nadania 7 tytułów Honorowego Profesora Politechniki Śląskiej oraz 3 godności Doktora Honoris Causa Politechniki Śląskiej. Jego doktoranci uzyskali nagrodę Prezesa Rady Ministrów, 3-krotnie stypendia Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, 10-krotnie stypendia koncernu FIAT oraz wielokrotnie stypendia Fundacji Wyszehradzkiej i kilka nagród na konferencjach zagranicznych. Trzech Jego dyplomantów zdobyło medal Omnium Studiosorum Optimo dla najlepszych absolwentów Politechniki Śląskiej, a jego najwybitniejsi studenci indywidualnie kilkakrotnie uzyskali stypendia Ministra właściwego dla szkolnictwa wyższego oraz Fundacji im. Hugo Kołłątaja. Jest inicjatorem i głównym autorem wdrożenia zasad karty bolońskiej i systemu ECTS na swoim macierzystym Wydziale oraz całkowicie nowych planów studiów na 7 kierunkach studiów. Od kilkunastu lat jest opiekunem kilkunastu specjalności. Jako aktywny nauczyciel akademicki systematycznie prowadzi wykłady z licznych przedmiotów, do których przygotował pełny zestaw prezentacji komputerowych i innych pomocy dydaktycznych. W każdym z wykładów uczestniczy zwykle ok. 300-400 studentów. Rozwinął system pomocy internetowych, a zorganizowana przez Niego platforma zdalnego nauczania należy do jednych z najbardziej rozbudowanych w Polsce. Zagadnienia przydatności i skuteczności wykorzystywania metod zdalnego nauczania w dydaktyce inżynierii materiałowej stanowią również przedmiot dwóch zakończonych prac doktorskich zrealizowanych pod Jego opieką promotorską, jak również były przedmiotem zainteresowania wielu wypromowanych przez Niego prac dyplomowych, głównie magisterskich, zwłaszcza na kierunku studiów „Edukacja techniczno-informatyczna”. Aktywnie dba o rozwój Studenckiego Ruchu Naukowego, a 10% Studenckich Kół Naukowych Politechniki Śląskiej działa w Instytucie Materiałów Inżynierskich i Biomedycznych. Był opiekunem kilkudziesięciu studentów studiujących według indywidualnie przez Niego ukształtowanych planów i programów studiów, w tym w wielu unikatowych specjalnościach, m.in. w zakresie „Komputerowej nauki o materiałach” i „Komputerowego wspomaganie w inżynierii materiałowej”, a obecnie w ramach „Nanotechnologii”. Wielu z tych studentów podjęło studia doktoranckie, a ok. 20 zakończyło je i uzyskało już stopień naukowy doktora. Uczestniczył w procesie opiniodawczym łącznie ok. 130 kandydatów do stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego oraz tytułu naukowego profesora i stanowisk profesorskich przed ok. dwudziestoma Radami Wydziałów, w tym także w USA, Malezji, Bułgarii i Słowenii. Opracował także wiele recenzji prac inżynierskich i magisterskich, książek i licznych artykułów naukowych w wielu krajach Świata, a także wiele recenzji dotyczących mianowania na stanowiska asystenta i adiunkta, oraz licznych recenzji projektów badawczych w Polsce oraz Hong Kongu, Słowenii, Brazylii, Portugalii, Czechach i innych krajach, w tym także ok. 100 w różnych Programach Operacyjnych, w tym na zlecenie Ośrodka Przetwarzania Informacji, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Państwowej Agencji Restrukturyzacji Przemysłu oraz Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, a także Narodowego Centrum Badań i Rozwoju i Narodowego Centrum Nauki. Świadczy to o Jego wybitnym wpływie na rozwój naukowy i zawodowy bardzo dużej grupy młodej kadry i o wyjątkowym uznaniu środowiska naukowego dla Jego kompetencji naukowych.

7. Odznaczenia, nagrody i wyróżnienia

Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c. za zasługi dla rozwoju nauki i współpracy środowiska naukowego Polski ze środowiskami naukowymi innych Państw uzyskał różne wyróżnienia i odznaczenia, w tym dwukrotnie uzyskał najwyższą godność akademicką Doktora Honoris Causa, wiele prestiżowych międzynarodowych wyróżnień, w tym Złoty Medal Profesora Williama Johnsona za całokształt osiągnięć naukowych i dydaktycznych w zakresie technologii procesów materiałowych oraz Złoty Medal Członka Komitetu Sterującego serii Międzynarodowych Konferencji Naukowych AMPT, przyznanych przez Dublin City University w Dublinie w Irlandii, Złoty Medal Światowej Akademii Medycyny im. Alberta Schweitzera, Medal Honorowy im. Tadeusza Sendzimira przyznany przez Stowarzyszenie Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów, Plakietę Honorowego Członka Towarzystwa Wieży Clausiusa w Koszalinie, Honorową Nagrodę im. Prof. Wiesława Chładka Polskiego Towarzystwa Inżynierii Medycznej w uznaniu wybitnych zasług na rzecz rozwoju stomatologii i inżynierii medycznej w Polsce, Medale Uniwersytetów lub Politechnik w Neapolu i Bolonii (Włochy), Pilźnie i Ostrawie (Czechy), Rijecie (Chorwacja), we Lwowie i Chmielnickim (Ukraina), Lublanie (Słowenia), Istambule i Denizli (Turcja), a także w Kraju – Politechnik w Poznaniu, Krakowie, Częstochowie, Gliwicach oraz w Wojskowej Akademii Technicznej i Akademii Marynarki Wojennej, a także liczne międzynarodowe nagrody honorowe m.in. w Brisbane w Australii i w Bahrajnie. Posiada również Złotą Odznakę SIMP i inne odznaki regionalne m.in. w Ruse (Bułgaria) i brązowe m.in. Medal za zasługi dla Przemysłu Maszynowego. Został odznaczony Krzyżami: Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Złotym i Srebrnym Krzyżami Zasługi, a także Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Jedenastokrotnie otrzymał nagrody Ministra właściwego dla spraw nauki i szkolnictwa wyższego, głównie za książki naukowe i podręczniki oraz za osiągnięcia naukowe, a także za osiągnięcia organizacyjne na szczeblu krajowym, a kilkadziesiąt razy nagrody JM Rektora Politechniki Śląskiej za prace naukowe, osiągnięcia dydaktyczne oraz działalność organizacyjną. Książki wydane przez Prof. zw. dra hab. inż. Leszka Adama Dobrzańskiego M.Dra h.c. kilkakrotnie zostały uhonorowane nagrodami na prestiżowych Targach Książek Akademickich i Edukacyjnych, m.in. za najlepsze książki techniczne na Targach Książki Akademickiej ATENA'2000, ATENA'2003 i ATENA'2005 w Warszawie, za najlepsze książki na Targach Książki Akademickiej we Wrocławiu w 2003 oraz w 2005 roku, a także za najlepsze książki akademickie na Targach Edukacyjnych EDUKACJA'2003 oraz EDUKACJA'2005 w Warszawie.

8. Stan rodzinny

Prof. zw. dr hab. inż. Leszek Adam Dobrzański M.Dr h.c. jest żonaty od 39 lat. Żona Teresa jest magistrem inżynierem urządzeń sanitarnych. Mają troje dzieci. Córka Marzena Kraszewska jest magistrem filologii angielskiej, Córka Anna Dobrzańska-Danikiewicz jest doktorem nauk technicznych w dyscyplinie „Budowa i eksploatacja maszyn” w specjalności „Zarządzanie produkcją”, a Syn Lech Dobrzański jest magistrem inżynierem elektronikiem. Mają również cztery Wnuczki – Magdalenę Kraszewską oraz Ewę, Zofię i Helenę Danikiewicz.

9. Załączniki

Załącznikami do niniejszego życiorysu zawodowego Prof. zw. dra hab. inż. Leszka Adama Dobrzańskiego M.Dra h.c są wykazy:

1. Publikacji naukowych
2. Zakończonych prac doktorskich wykonanych pod Jego opieką promotorską
3. Recenzji dotyczących tytułu i stopni naukowych oraz stanowisk naukowych
4. *Zakończonych w okresie ostatnich 5 lat i aktualnie realizowanych projektów badawczych*
5. Udziału w zagranicznych i międzynarodowych Konferencjach naukowych w latach 2001-2011